

gandeste.org

O zi din viața unui INAD al poporului - gandeste.org

contribuitor

10–13 minutes

1

Suntem la începutul anilor 1980. Soarele apune pe un hotel de lângă gara unui oraș de provincie din Centrul Franței. Poate Orléans? Nici personajul principal al poveștii – răposatul Ferenc Bréda – nu mai știa exact în momentul povestirii. Gara respectivă era locul unui popas neprevăzut, din cauza unei acumulări de întârzieri feroviare în șirul baroc de trenuri prin care omul pe atunci ajungea de undeva în Transilvania până undeva lângă Angers. Prins de noapte la o mică distanță de destinația lui, călătorul ostenit își scoate – să spunem – șosetele în camera de hotel de care a avut nevoie pentru o scurtă noapte de somn înainte să-și reia călătoria cu trenul de dimineață. Proaspăt căsătorit, a venit să-și regăsească nevasta franțuzoaică, pe care a luat-o în fața instanțelor civile din RCR, după care ea a plecat singură înapoi, lăsându-i proaspătului soț timpul necesar pentru maratonul administrativ care ducea spre emiterea unui pașaport. Brusc, cineva bate la ușă.

La o oră deja ușor stranie pentru vizite, cineva bate la ușa camerei de hotel. Jumătate îngrijorat, jumătate enervat, își pune șosetele înapoi (din pudoare? sau mai de grabă proverbiala sa fobie a curentului?) și pornește spre ușă. În prag, vede doi tipi tunși meticuloși în niște paltoane de ploaie de culoare gri, dintr-un material care i se pare proaspătului imigrat periculos de familiar: tergalul hainelor de securiști. Cum adică securiști? Bréda era disident metafizic în univers, nu disident politic în România. Și oricum, de ce să trimiți miliția în străinătate peste unul pe care tocmai l-ai lăsat afară cu un pașaport în toată regula?

Cei doi domni erau francezi. Din serviciile „noastre„ (textul de față fiind scris în română, dar de un cetățean francez). Care, evident, erau cam curioși de puzderia aia de imigranți din est printre care se presupunea – nu fără anumite urme de bun simț – că Securitatea infiltrase și câteva batalioane de spioni. După ani de experiență în meseria de a surprinde „disidenți anticomuniști„ proaspăt ajunși în momentul scoaterii șosetelor în „lumea liberă„, agenții, bineînțeles, se așteptau la surpriza lui Bréda: surpriza naivilor care, ajungând în vest, se așteptau sincer la alt material, la alte metode. Care nu știau că tergalul, ca și modernitatea, este universal. Buni militari, aveau grijă să

nu piardă vremea cu explicații îndelungate despre cum socoteala antitotalitară de acasă și socoteala realpolitică din târg, etc.. Drept urmare, găsiseră cea mai sintetică formulă prin care era cu putință să rezume trauma trăită de „clienții„ lor, ajutându-i așa pe aceștia din urmă să-l conștientizeze și – în cel mai fericit caz – să-l depășească. În loc de analize hegeliene despre dialectica conflictului total și mimetismul inerent din *polemos*, în loc de „bună seara„, au declarat laconic:

-Suntem aceiași., [În textul original: *on est les mêmes*]

2

20 de ani mai târziu. În cosmologia *sui generis* a orașului K, inspirată dintr-o versiune apocrifă a epopeii scandinave Edda, între Asgard (calea Turzii, de-a lungul căreia se îngrămădesc vilele de oligarhi) și Midgard (adică „pflaștărul„ muritorilor de rând), există și Hajongard: cimitirul pe un urcuș de deal unde Carol Kós și Eugen Dsida, între morminte, își continuă o discuție întreruptă cu 70 de ani în urmă de război, de moarte, sau și mai grav: de închiderea cafenelei hotelului New York (pe care „transilvaniștii„ lui Sabin Gherman – nostalgici ai trecutului *altora* – îl cunosc sub numele de *Conti*).

Acolo l-am văzut pentru ultima dată, în mai 2018, pe maestrul meu François Bréda, sau mai bine spus: pe cutiuța dată cu baiț în care fusese el ambalat pentru veșnicie.

3

Abia ieșit din doliul maestrului, pe 10 octombrie, m-am urcat cu echipa editurii Alexandria pe zborul companiei Tarom îndreptat spre Frankfurt. Am stat cu ei acolo 4 zile, la Târgul de Carte. Am umblat o medie de 13 kilometri pe zi și mă dureau groaznic picioarele în niște pantofi de piele maro prea calzi pentru toamna aceasta prietenoasă de lângă Main. Și așa m-am

Îngrășat cu câteva kile, din cauza plăcintelor proaspete cu somon și unt demulat la cerere de la micul dejun în regim de autoservire. Dacă tot eram așa de aproape de Rin, în loc să zbor direct înapoi spre România cu moldovenii mei, m-am dus cu trenul până în Alsacia, să-mi vizitez bătrânii care stau acolo pe un mic aisberg de bunăstare occidentală în curs de topire accelerată sub razele soarelui macronian. Mama, totuși, m-a omenit cu un Speck de mare clasă, și am pus în valiză, lângă catalogul 2018 al agenției cărții din Republica Macedonia (poate chiar cea din Nord), 6 borcane de dulceață de piersici, cireșe și gutui. Și un litru de ulei de nuci presat la rece de tata, excelent și în salate, și pe vioara prietenilor mei lăutari din Ardeal. Există complementarități secrete dintre patria mea de naștere și cea de adopțiune. Pe 24 octombrie, miercuri la amiază, m-a dus Mama până la gara din Colmar, de unde am luat trenul spre Basel. De la „euro-aeroportul„ din Basel – unde am mai băgat la mațe un Bretzel cu somon înainte să revin în zona făinii coloniale – m-am urcat pe zborul Wizzair spre Cluj.

Aterizăm într-o după-amiază vântoasă, neobișnuită în Ardeal, exact genul de vreme care foarte ușor l-ar fi decis pe Bréda să emigreze înapoi în Franța: dacă oricum e curent, măcar să fie și vin din Bordeaux.

La trecerea graniței, ceva nu e în ordine cu buletinul meu. Nu-i mare lucru, m-am obișnuit deja cu micile întârzieri calculate din „câmpul tactic graniță„ (orice e atins de un securist devine câmp tactic: de pildă, după ce un securist bea multă bere...înțelegeți, nu?): până acum, se terminau invariabil cu scuze aberante, rostite cu balcanică nesimțire, despre „o greșeală informatică„ sau „o alertă dată pe un nume care semăna cu al meu„. Dar de data asta sunt invitat să-l însoțesc pe funcționar într-o sală de așteptare gen „universul migrantului„, fără ferestre, iluminată

prietenos de un neon fără tulburări de potență, cu o chiuvetă, o masă și 3-4 scaune din plastic tare. Atmosfera devine vădit euro-atlantică. Profit de pauza pregătitoare de un sfert de oră pentru a termina traducerea unei poezii scrise recent de tânăra poetesă maghiară Katalin Dezső:

Prietenii mei cred că o să mă sinucid,

dar eu nu mă uit înapoi, ca să nu trebuiască alergat...

Mda. Ungurii ăștia, veselie non-stop. Mi se aduce la cunoștință ultima creație a unui nou talent literar din zona prozei ficționale, comisarul-șef MAI Adrian Popescu, maestru ignorat al romanului de spionaj. Legile fiind menționate, acuzațiile putative reies relativ ușor dintr-o căutare Google, deși faptele vor rămâne (probabil în veci) secrete, fiind secretizate din motive (până la urmă, bine numite) de „securitate națională”. Personajul principal, care distruge statul unitar între două crize de totalitarism agravat, poartă numele meu, așa că trebuie să și semnez, că am luat la cunoștință. Să nu creadă nimeni că exemplarele de autor sunt pe gratis.

-0213121189

IGPF - Centrul Operational

17.45:24 24-10-2018

1/1

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI DE FRONTIERĂ

NECLASIFICAT
DIS/IBANr. 476947
Din 13.05.2018
Exemplar unic

DECIZIE

Domnului RAOUL JEAN NICOLAS WEISS

În conformitate cu prevederile art. 27 alin. (7) din O.U.G. nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm faptul că împotriva dumneavoastră a fost instituită măsura de restrângere a exercitării dreptului la liberă circulație și rezidență în România, prin nepermițarea intrării pe teritoriul României, așa cum aceasta este prevăzută la art. 29 lit. a) din actualul normativ precizat. Măsura de nepermițare a intrării pe teritoriul României a fost instituită până la data de 11.09.2023.

Motivul de fapt și de drept:

Măsura de nepermițare a intrării dumneavoastră în România a fost instituită urmare a unor acte care se constituie în amenințări la adresa securității naționale în sensul prevederilor art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acestea reprezentând o amenințare reală, actuală și gravă la adresa stării de legalitate, de echilibru și stabilitate social economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român, ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, precum și menținerii ordinii de drept.

Datele și informațiile referitoare la faptele reținute în sarcina dumneavoastră nu intră sub incidența art. 31 din Constituția României, raportat la Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, întrucât dreptul la informație la care fac referire prevederile legale invocate se referă numai la informațiile de interes public. În acest sens, menționăm că potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 51/1991 activitatea de informații pentru realizarea securității naționale are caracter secret de stat, iar informațiile din acest domeniu nu pot fi comunicate decât beneficiarilor stabiliți la art. 11 din actualul normativ anterior menționat. Acest drept nu implică nici accesul la informațiile cu caracter secret, nici obligația autorităților publice de a transmite asemenea informații care nu pot face obiectul exercitării dreptului la informație, conform art. 12 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 544/2001.

Implicațiile măsurii:

Măsura de nepermitere a intrării pe teritoriul României constituie o modalitate de restrângere a exercitării dreptului la liberă circulație pe teritoriul României, având ca efect interzicerea intrării dumneavoastră în România pentru perioada indicată.

Instanța competentă și termenul de contestare:

Potrivit prevederilor O.U.G. nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsura nepermiterii intrării dumneavoastră pe teritoriul României poate fi contestată la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială se află sediul organului emitent al actului administrativ contestat, în speță Curtea de Apel București.

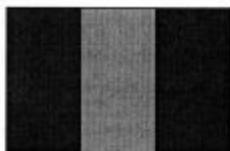
Procedura, respectiv termenul de contestare a măsurii la care facem referire sunt guvernate de *Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ*, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, menționăm faptul că actul de contestare a măsurii nepermiterii intrării pe teritoriul României nu are, potrivit *Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ*, cu modificările și completările ulterioare, efect suspensiv asupra măsurii restrictive.

Documentul este înscris în date cu caracter personal în baza sistemului Național de Identificare (NID) și este disponibil în format electronic în baza de date a Sistemului Național de Identificare (NID) la adresa: <http://www.nid.gov.ro>

Nr. ⁵⁶ ~~135~~ / 2188 din 24.10.2018

ROMÂNIA
Ministerul Afacerilor Interne
Poliția de Frontieră Română
Punctul de Trecere a Frontierei
Aeroport CLUJ-NAPOCA

REFUZUL INTRĂRII LA FRONTIERĂ
(REFUSAL OF ENTRY AT THE BORDER)

În/On 24.10.2018 ora/at time 17²⁸, în Punctul de Trecere a Frontierei/at the border point Aeroport
CLUJ-NAPOCA

Noi, subsemnații/We, the undersigned ASA PÎNTEA IAN / SÎNSP TIMARIU IULIU, având înaintea noastră/having in front of us:

Nume/Firstname WEISS Prenume/surname RĂDUL JEAN NICOLAS

Data nașterii/Birth date 25.07.1975, Locul nașterii/Birth place FRANȚA

Sexul/sex M, Cetățenie/citizenship FRANȚA, Domiciliul în/Rezident in FRANȚA, Tipul

documentului de identitate/Type of identity document PASAPORT, Număr /Number B3AY4177, eliberat

de/issued by Préfecture de Haut-Rhin COLMAR, FRANȚA la data de/at the date 19.04.2013 cu viza

nr./with visa number — Tip/type — emisă de/issued by

— valabilă de la/valid from — la /until — pentru o

perioadă de/for a period of — zile/days, pentru următoarele motive/for the following grounds:

INDEZIDABIL PE TERITORIUL ROMÂNIEI

Venind din/coming from BASEL ELVEȚIA cu/by (se indică numărul zborului) W6 3372, el/ea este

informat/informată că îi este refuzată intrarea în țară în temeiul OUG nr. 102/2005 privind libera circulație pe

teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale UE, Spațiului Economic European și a cetățenilor

Confederației Elvețiene, art.6 / he/she is hereby informed that he/she is refused entry into the country according to

art. 6 of Government Ordinance Emergency no. 102 / 2005 on free movement of the EU/EEA+CH citizens on the

Romanian territory, pentru următoarele motive/for the following reasons:

a) dacă nu prezintă documentele de călătorie și nu fac dovada, prin orice alt mijloc, ca beneficiază de dreptul la libera circulație și rezidență pe teritoriul României / If they do not submit travel documents and do not prove, by any other means, that they benefit of the right of free movement and residence on the Romania territory ;

b) dacă au fost declarați indezirabili, în condițiile legii, sau dacă împotriva acestora a fost dispusă măsura interzicerii intrării pe teritoriul României în condițiile OUG 102/2005 / If they were declared as undesirable, according to the law, or if the measure of refusing entry into the Romanian territory was disposed against them according to GEO 102/2005;

c) exista indicii temeinice ca persoana în cauza constituie o amenințare reală și prezenta la ordinea publica, securitatea naționala sau sănătatea publica / There are clear indications that the concerned person is a real and present threat to public order, national security and public health.

Comentarii/comments:

Împotriva măsurii de refuz a intrării dispusă împotriva dumneavoastră puteți formula plângere prealabilă în condițiile art. 7 al Legii 554/2004 privind Contenciosul administrativ în termen de 30 zile. Plângerea prealabilă se poate adresa șefului IGPF (în cazul PTF aeroportuare) /Against the measure of refusal of entry taken , you can submit a preliminary complaint according to art. 7 of Law 554/2004 within 30 days. The preliminary complaint can be submitted to head of GIBP.

Pentru informații privind reprezentanții competenți să acționeze în numele dumneavoastră vă puteți adresa reprezentanței diplomatice a statului dumneavoastră din România / For information regarding the competent representatives who can act in your behalf, you can address at your diplomatic authority in Romania.

Persoana/Insotitorul a primit copia acestui document/ The person/ accompanying person concerned receives a copy of this document.

Persoana/Insotitorul refuză să semneze / The person/ accompanying person concerned refuse to sign this document

PERSOANA ÎN CAUZĂ/
(Person concerned)

Polițistul de frontieră responsabil de control

(Police border officer responsible for check's)

(Grad profesional, nume și prenume, semnătură)

S.C.A.S. 13081601

Gaborii sunt politicoși, ei înșiși ușor jenați că trebuie să joace în această comedie de bulevard securist, cu un „client,, destul de îndepărtat stilistic de clișeuul jihadistului ambulant. Ei înțeleg spontan că nu țin să le fiu musafir până la zborul următor spre Basel, care e peste două zile, așa că mă întrebă unde prefer

să fiu expulzat. Bali? Katmandu? Nu. Evident, sunt eligibile doar destinațiile deservite de la Cluj, cu condiția să fie în țări unde am voie cu pașaportul meu gol de vize. Deci Moscova canci, nici de data asta nu ne vom vedea, dragă Sofia Sergheievna, deși eu, după atâți ani petrecuți în rolul spionului rus din producțiile Press One și MetroRareșBogdan, aș fi curios să văd o dată Rusia. Măcar o dată.

Mă oblig la mai mult realism: Budapesta? Legătura nu mai există. Ei da, pericolul iredentist, logic. Atunci ceva nu prea departe de Budapesta, dacă țineți așa ceva în stoc, săru' mâna? Viena. Hai la Viena. Îmi sun vechiul prieten Barbarossa, scriitor, compozitor și pictor din Oradea, care stă acolo de când l-a expulzat Ceaușescu, în vara lui 1983. El a avut 24 de ore pentru a părăsi teritoriul. Ținând cont de faptul că pornea din Sfântu Gheorghe, cu trenul, vă rog să calculați care dintre noi a fost avantajat nelolial în Derby-ul Centenarului. În drum spre zona de îmbarcare, fiindcă s-au prins că în tipologia teroriștilor eu aparțin de subspecia flegmatică, mă însoțește un singur polițist. Trecem prin zona Duty Free, lăsând în urmă cartușe de țigări scumpe și strălucirea unor vodci de lux. Aici apare principala diferență dintre trăirile unui intelectual anticonformist în România din 2018 față de cea din 1983: cu o jovialitate tangentă cu reclama, gaborul, din mers, îmi spune, pe un ton de pește învechit în meserie, că am voie să cumpăr orice, tot ce-mi pofteste inimioara de INAD. Capitalismul, totuși. Îmi iau o sticlă de vodcă Beluga, că doar spion rus sunt. Sau poate maghiar, dar nu au nicio palincă de Doamne-ajută.

INAD, în lumea aeroportuară, suntem cei care nu zburăm spre business sau odihnă, ci obligați de un stat după terminarea stocului de ospitalitate. În calitatea mea de intelectual reacționar favorabil unor controale mai stricte la granițe, trebuie să mă

bucur că am fost ascultat. Măcar de unii. După un sendviș cu salam de Sibiu mestecat cu gânduri alese spre scumpul de Klaus Werner, în coada de îmbarcare, verific ipoteza mea de lucru conform căreia în metodologia Wizzair, biletul INAD are, în practică, valoarea unui bilet cu opțiunea Wizzpriority, deși nu așa arată. Blonda drăguță de la tejghea întâi se încruntă, nevăzând emblema liniștitoare a priorității legal dobândite. Apoi vede sigla INAD și ridică pe mine o privire de film sovietic, când Olga înțelege că Igor a două zi va fi trimis spre Stalingrad la front.

-Dar noaptea aceasta, Olgo, noaptea aceasta este încă a noastră!

Nu, nu este a noastră. Mă lasă Olga prioritar spre autobuzele bine ventilate care duc spre avionul care zboară spre Viena. Noaptea aceasta, ca și toate nopțile și toate zilele de pe colonia RO, aparțin statului profund paralel, paralel cu dorințele mele și ale Olgăi, paralel cu statul de drept și din ce în ce mai paralel și cu realitatea.

Eu ajunsesem în România cu 15 ani mai de vreme, împins spre afară de sistemul euro-francez, cu iluzia că cei din Răsărit poate țin mai tare la libertatea lor de exprimare proaspăt recucerită decât răsfățații ăia din Occident. La sosire în Viena, îmi deschide Barbarossa ușa locuinței și își salută noul coleg. A fost și el prieten de o viață cu Bréda, cu el îmi permit, deci, să rezum laconic constatările zilei:

-„Sunt aceiași.,” [În textul original: *Es sind dieselben.*]

Autor: Raoul Weiss